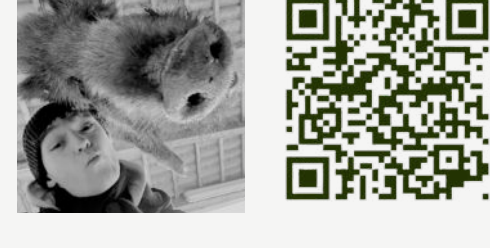

Dentum-supra

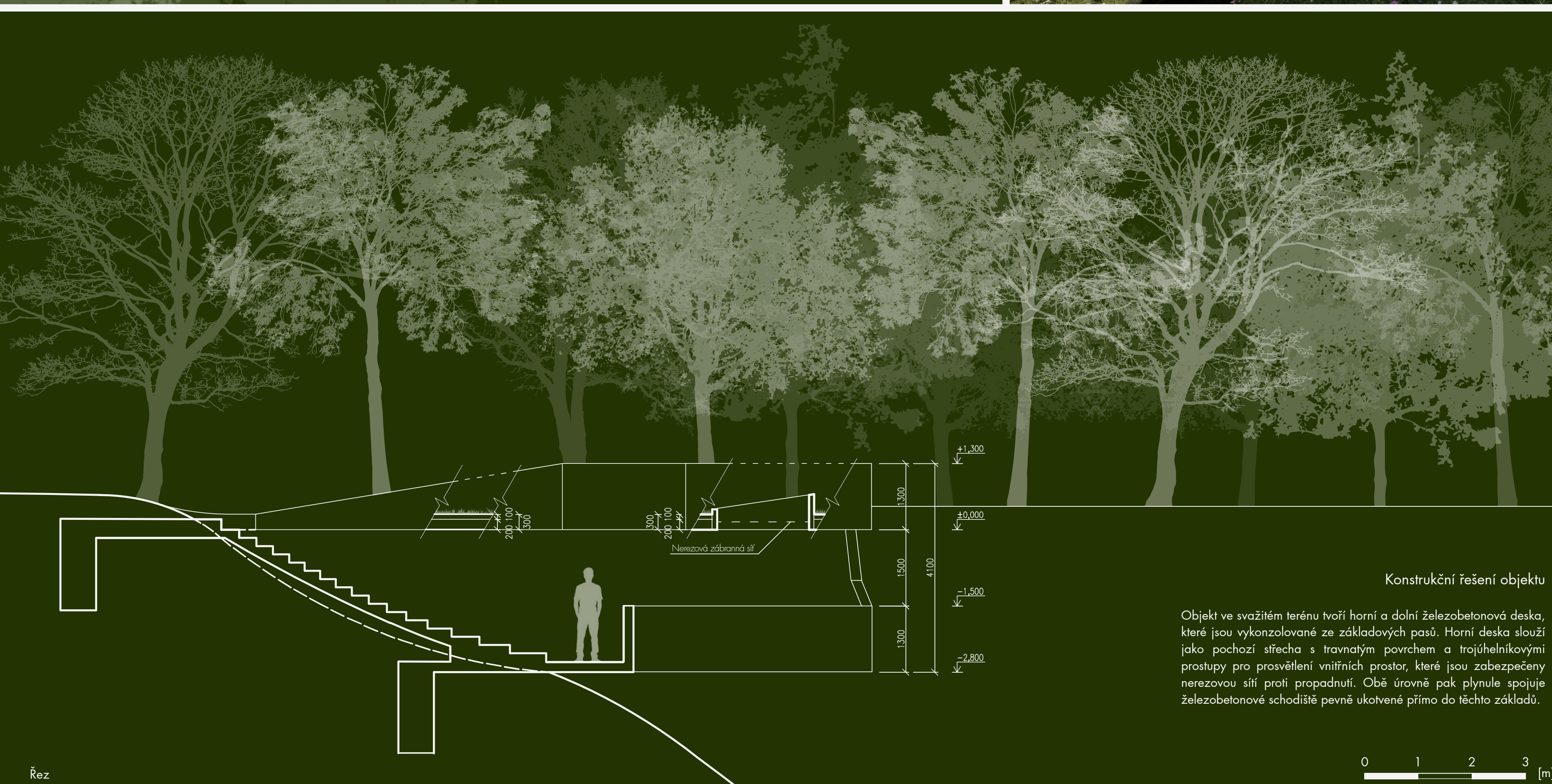
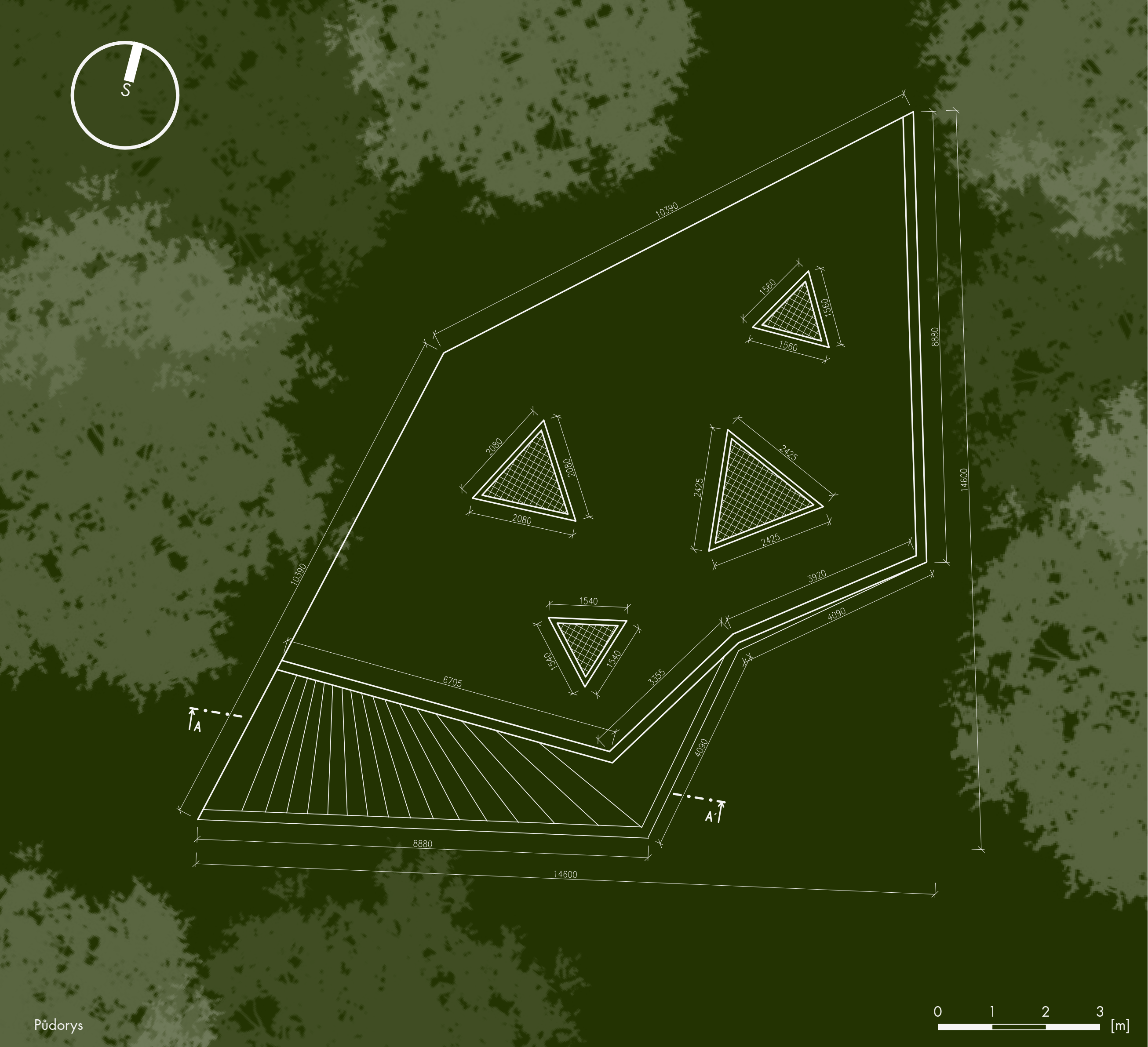
Jakub Horvát
 ATZ1
 Sourek | Antošová
 A+S | F5v | CVUT
 LS | 2025/26

Koncept: Útočiště jako dialog s krajinou   Architektonické řešení a tektonika

Návrh „Útočiště na hraně Sulavy“ vychází z fenoménu zanoření a splynutí. Objekt se nepokouší dominovat horizontu nad údolím Berounky, ale namísto toho se stává organickou součástí svahu. Architektonická forma je definována jako pevná betonová skořápka, která prořezává topografii a vytváří bezpečný vnitřní prostor – skutečné „místo“ ve smyslu Heideggerova chápání pobytu. Stavba neparazituje na přírodě, ale transformuje ji do obyvatelné krajiny, kde zelená střecha plynule navazuje na původní terén a maskuje přítomnost lidského zásahu při pohledu shora.

Základním materiálem je syrový pohledový železobeton v kombinaci s přírodním kamenem, které tvoří přirozený přechod mezi umělou strukturou a rostlým svahem. Geometrie objektu je záměrně minimalistická, narušená pouze dynamickým řezem fasády, který sleduje klesající linii terénu. Interiér je definován hrou světa a stínu; trajétníkové prostory v rovině střechy nejsou jen estetickým prvkem, ale funkčními nástroji, které do hloubky zanořeného prostoru přivádějí dramatické světlo, měnící atmosféru útočiště v závislosti na denní době.

Konstrukční řešení objektu

Objekt ve svažitém terénu tvoří horní a dolní železobetonové desky, které jsou vykonzolované ze základových pásů. Horní deska slouží jako pocházejí střecha s travnatým povlakem a trajétníkovými prostory pro prosvětlení vnitřních prostor, které jsou zabezpečeny nerezovou sítí proti propadnutí. Obě travně pak plynule spojuje železobetonové schodiště pevně ukotvené přímo do těchto základů.

